

Pozitivni trendovi kod operacije tonzila - nove tehnike tonzilektomije

Darija Birtić

Klinika za otorinolaringologiju i kirurgiju glave i vrata KBC Osijek,
Medicinski Fakultet Osijek, Sveučilište J. J. Strossmayera u Osijeku

Operacija tonzila je još uvijek najčešći i jedan od najstarijih kirurških zahvata u otorinolaringologiji. Tijekom godina mijenjale su se operativne tehnike, a sve u svrhu manje postoperativne bolnosti i manjeg intraoperativnog krvarenja. U 1. stoljeću, Cornelius Celsus je u Rimu opisao odstranjenje tonzila prstom, dok su tonzilarnе lože ispirane vinskiм octom ne bi li zaustavili krvarenje. 1885. godine Mayer prvi opisuje operaciju tonzila. Davne 1938. godine C. Hamblen-Thomas spominje manje bolnu tonzilektomiju, te preporučuje ispiranje usne šupljinje vodikovim peroksidom, ispijanje soka od limete, sisanje leda, te konzumaciju kamenica prvog postoperativnog dana. Danas smo itekako svjesni intraoperativnog krvarenja, postoperativne bolnosti koja je neizbježna posljedica operativnoga zahvata nakon tehnike "hladnog noža". Operacija tonzila klasičnom tehnikom "hladnog noža" podrazumijeva disekciju tonzile od okolnoga tkiva i hemostazu. U pravilu se ovi postupci naizmjenično isprepliću i vremenski nisu potpuno odvojeni. U suvremenoj medicini težimo suvremenim tehnikama tonzilektomije, a u svrhu smanjenja poslijeoperacijskog morbiditeta i učestalosti komplikacija (manja postoperativna bolnost, manji intraoperativni gubitak krvi, vremenski se izvode značajno brže, te se stoga bolesnici kraće zadržavaju u anesteziji). Vremenski oporavak nakon zahvata je u skladu s time značajno brži. Danas je poznato više različitih metoda, a svrha ovoga rada je prikazati prednosti i nedostatke novih tehnika - koblacijske i BiZact tehnike tonzilektomije.

Ključne riječi: tonzilektomija, koblacija, BiZact tonzilektomija